

Απώλεια Γεωργικής γης στους ορεινούς όγκους

1980 Έναρξη ισχύος (καλώς – κακώς – για την τότε εποχή – δεν το εξετάζουμε) της αρχής ‘άπαξ δάσος – πάντα δάσος’.

Δεν θα αναφερθούμε στο τι έγινε στο κάμπο και τις περιαστικές περιοχές. Θα μείνουμε μόνο στο τι έγινε στους ορεινούς όγκους, στο τι έγινε στους ορεινούς οικισμούς μεταφέροντας και προσωπικές εμπειρίες.

1980 Τί γινόταν στα ορεινά χωριά ;

Όλοι γνωρίζετε ότι ο κόσμος έφευγε για να πάει στις πόλεις, όλοι γνωρίζετε ότι οι επιδοτήσεις από την ΕΟΚ που έρρεαν άφθονα, λειτουργούσαν ως αντικίνητρα στην καλλιέργεια της γης.

Λειτουργούσαν ως αντικίνητρα στην παραγωγή αγροτικών προϊόντων, προϊόντων που απαιτούσαν πολύ προσωπική εργασία, που η εκμηχάνιση των καλλιεργειών ήταν δύσκολη και ακριβή που η άρδευση ήταν ασύμφορη που ... που ... που εντέλει για όλους αυτούς τους λόγους παράγονταν μοναδικά προϊόντα, υψηλής ποιότητας,

Πως ; με τη χρήση μοναδικών ποικιλιών φυτών και φυλών ζώων που η μακροχρόνια προσαρμογή τους στο έδαφος και το κλίμα εξασφάλιζε ποιότητα, αντοχή στις αρρώστιες και τις εδαφοκλιματικές συνθήκες , με ότι αυτό σημαίνει.

Προϊόντα όμως που – παρά τις επιδοτήσεις – δεν κατόρθωσαν να κρατήσουν τον κόσμο στα χωριά

Και τι έγινε τελικά ;

Τα χωράφια – αυτά τα με κόπο διαμορφωμένα χωράφια– που το κάθε τετραγωνικό μέτρο τους για να κερδηθεί ποτίστηκε με τον ιδρώτα και το αίμα πολλών γενιών, εγκαταλείφθηκαν και χαρακτηρίστηκαν δασωθέντες αγροί και το γεγονός αυτό έγινε η εύκολη δικαιολογία και απάντηση στο γιατί εγκαταλείφθηκαν στο γιατί σταμάτησαν να καλλιεργούνται. Και μαζί με τα χωράφια αυτά που λόγγιασαν , λόγγιασαν και τα μονοπάτια και οι αγροτικοί δρόμοι που οδηγούσαν σε αυτά

και κάνοντας ένα άλμα 40 ετών – 40 ετών ισχύος του νόμου αυτού - δηλαδή μια γενιά μετά - ερχόμαστε στο 2019 – στην μετά τα μνημόνια εποχή,

Σε τι κατάσταση βρίσκονται οι ορεινοί μας οικισμοί ;

Εγκαταλελειμμένα σπίτια, εγκαταλελειμμένα χωράφια, παντού λόγγοι σκοτεινοί και απροσπέλαστοι, αδιάβατα μονοπάτια, κλειστεί δρόμοι και ερημιά.

Χωριά ΚΑΠΗ, χωριά καλοκαιρινών διακοπών χωρίς παραγωγή, χωρίς μέλλον και προκοπή.

Και ποια μπορεί να είναι η λύση για να ξαναζωντανέψουν τα ορεινά χωριά μας ;

Δεν ξέρω ποια είναι, αλλά ασφαλώς η λύση δεν είναι, μόνο οι ξενώνες και τα μάουντεν μπάικ, γιατί ακόμα κι αν δεχτούμε ότι αυτή είναι η λύση, τότε αυτή είναι μισή λύση και σαν τέτοια είναι καταδικασμένη να αποτύχει.

Και είναι μισή γιατί δεν απαντά στο τι θα ταΐσουμε τον επισκέπτη; Μήπως κατεψυγμένα προϊόντα ζύμης από την Κίνα ή όσπρια από την Τουρκία ή χοιρινό από τη Γερμανία.

Και τι θα του δώσουμε να πάρει μαζί του για να θυμάται τις κατά τα άλλα υπέροχες διακοπές του;

Μαρμελάδα με φρούτα από το Ισραήλ και την Τυνησία;

Συνάδελφοι

Δεν μπορεί να υπάρχει οικονομία χωρίς αγροτική παραγωγή, δεν μπορεί να υπάρξει αγροτική παραγωγή χωρίς αγροτική γη, δε έχει νόημα η αγροτική γη χωρίς αγροτικούς δρόμους, χωρίς τις στοιχειώδεις υποδομές, χωρίς αγροτικές επενδύσεις,

Και αυτά λείπουν, γιατί σαν κοινωνία, σαν υπεύθυνοι πολίτες σαν υπεύθυνοι επιστήμονες, δεν κάναμε τίποτα. Γιατί κοιτάζαμε χωρίς να ενεργούμε.

Και τι θα γίνει αν συνεχίσουμε να κοιτάζουμε χωρίς να ενεργήσουμε.

Αν σήμερα δεν δούμε τα χθεσινά λάθη που υποθητεύουν το μέλλον των παιδιών μας

Αν δεν διατυπώσουμε προτάσεις

Αν δεν βρούμε πρώτα λύση στην αδικία – αλλά και την εύκολη δικαιολογία –

Αν δεν βρούμε το προσωπικό που θα υπηρετήσει αυτές τις προτάσεις, αυτό το σχεδιασμό.

Αν δεν κατορθώσουμε ο σχεδιασμός αυτός να οδηγήσει σε πραγματικά βιώσιμες, από οικονομική, κοινωνική και περιβαλλοντική άποψη, καταστάσεις, που δεν θα επαναλάβουν τα λάθη του παρελθόντος.

Τότε

Τότε θα έχουμε όμορφα δασωμένα βουνά, χωρίς ανθρώπους

Θα έχουμε κρυμμένο πλούτο, που δεν θα μπορούμε να αγγίξουμε

Θα έχουμε χάσει τα βουνά μας και μαζί με αυτά θα είναι θέμα χρόνου το πότε θα χαθούν και οι πόλεις μας

Και ασφαλώς δεν εννοούμε τη φυσική τους εξόντωση αλλά την κοινωνική, την οικονομική και περιβαλλοντική τους εξαθλίωση

Σας ευχαριστώ

Στοιγιάννος Μιχάλης